

РЕЦЕНЗИЯ

От доц. д-р Стефан Серезлиев / ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ – Катедра „Журналистика и Връзки с обществеността“ 3.5

за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Медии и комуникации – Чуждестранна журналистика)
с дисертационен труд на тема: „Латиноамериканската испаноезична публицистика от средата на XX век до днес”,

представен от Владимир Георгиев Стоичков, редовен докторант в катедра „Комуникация и аудиовизуална продукция“ на Факултета по журналистика и масова комуникация
с научен ръководител: проф. д-р Милко Петров

Основание за член на научно жури: На основание чл. 4 от Закона за развитието на академичния състав в Република България (обн. ДВ, бр. 38 от 21.05.2010 г., изм. ДВ. бр.81 от 15.10.2010 г., изм. ДВ. бр.101 от 28.12.2010 г.; изм. Бр. 68 от 02.08.2013 г., в сила от 02.08.2013 г.; изм. и доп., бр. 30 от 03.04.2018 г., в сила от 05.05.2018 г.), решение на Факултетния съвет на Факултета по журналистика и масова комуникация от 12.05.2022 протокол 09.

I. Представяне на докторанта въз основа на подадената документация

В творческата и професионалната биография на докторанта Владимир Стоичков могат да се открият и маркират, както основните жалони в професионалното му израстване като творец, журналист и преподавател, така и ключовите етапи от живота му, които определят посоките и областите на неговите научни и творчески търсения и формират концептуалните академични предизвикателства пред него.

Образование

Докторантът е получил бакалавърска и магистърска степен в СУ „Климент Охридски“ в периода 1991-1996, Факултет по журналистика и масови комуникации, специалност „Журналистика“.

От 2019 до 2022 г. е редовен докторант в катедра „Комуникация и аудиовизуална продукция“ на ФЖМК с научен ръководител проф. дфн Милко Петров.

Професионално и кариерно развитие

Докторантът Владимир Стоичков развива във времето забележителна професионална кариера, където се преплитат успешно и до голяма степен закономерно творческите му и професионални дейности като журналист, изследовател и писател, като към тях логично се вписва преподавателската му кариера на университетски преподавател по журналистика, история и литература.

Още в началото на студентските си години през 90-те, докторантът започва уверено журналистическата си кариера във в-к „Демокрация“ до закриването му през 2002 г. Изявява се главно на страниците за спорт и култура.

Трябва да се отбележи, че същевременно успешно сътрудничи и на други медии като българските: „Труд“, „24 часа“, „Сега“, „Стандарт“, „За Хората“, „Паралели“, „Клуб М“, „Коса и стил“, „Спринт“ и чуждестранните издания „Mundo Diners“, „Soho“, „La Hora“, „Historias Anónimas“, „Revista Q“, „Otro Enfoque“ (Еквадор), „La Nación“ (Коста Рика), „El País“ и „Нова дума“ (Испания).

Впечатлява творческата му работа като сценарист и реализатор на документални филми: през 1998 г. създава известната популярна документална поредица „Другата България“, известна и със своята мащабност (стартирала по Нова ТВ, а после по БТВ). Само в периода 1999-2002 г. екипът под негово ръководство успява да обиколи българските общности в почти 50 държави

по света – Океания, Азия, Африка, Европа, Северна и Южна Америка, като заснема 74 серии, излъчени по БТВ, с рейтинг на второ място сред публицистичните издания.

Същевременно Владимир Стоичков поддържа различни дейности като координатор на различни социални проекти – като напр. т.нар. „Възстановяване на културната памет на зона 7 (Recuperar la memoria cultural de zona 7) в периода 2015-2018 г.

От пролетта на 2002 г. Владимир Стоичков се установява в Еквадор, като по служебни обстоятелства за дълги периоди семейството му прекарва в Испания и Аржентина.

През годините до днес развива различни творчески проекти в областите на документалното кино; изявява се като координатор и автор на текстове за изложби; публикува регулярно свои статии и книги, основно на испански език, като респективно е автор на 6 книги – Еквадор (2), Аржентина (1) и България (3).

Публикациите му в медиите са основно на испански език за еквадорски и испански издания, като е автор и на българските издания: Медиите на 21 век (онлайн издание за изследване, анализи и критика в областта на медиите и комуникациите); списанията „Спринт“ и „Икономист“.

Педагогическа дейност

Педагогическата дейност на докторанта обхваща главно следните области:

- Журналистически разследвания, репортажи и документални филми (USFQ) – Кито, Еквадор;
- Курсове по литература и журналистика;
- Литературен сценарий;
- Курсове по литературно творчество; Творческо писане;
- Журналистическа етика; История на комуникацията и др.

II. Оценка на качествата на дисертационния текст

Дисертационният труд „Латиноамериканската испаноезична публицистика от средата на XX век до днес” на докторанта Владимир Георгиев Стоичков отговаря напълно на научната специалност на катедра „Комуникация и аудиовизуална продукция”.

Бих искал в началото да поздравя сравнително все още новата катедра „Комуникация и аудиовизуална продукция” (и респ. ФЖМК) в лицето на научния ръководител проф. дфн Милко Петров и неговия докторант за приемането на едно толкова всеобхватно тематично и многопластово концептуално изследване, което до голяма степен е бяла лястовица в българската изследователска традиция.

Латиноамериканската испаноезична публицистика е слабо проучвана у нас като академична тема и това я прави несъмнено актуална.

Тази актуалност придобива още по значим характер, тъй като периодът на проучване хвърля мост от началото и разцвета на т.нар. „Латиноамерикански бум“ (на испански: *Boom latinoamericano*) до наши дни (началото на третата декада на 21. век).

Първоначално, периодът на изследователската тема може да изглежда предизвикателен в своя времеви и тематичен обхват, но трябва веднага да подчертая, че докторантът е успял да овладее ключовите подходи и методи, като се е концентрирал максимално в определянето на концептуалните рамки и ограничения в изследването, а и същевременно прецизно е синхронизирал и фактическия материал от личности-автори, произведения и пр.

Проучването е направено задълбочено и изчерпателно, като теоретичните източници са внимателно подбрани по съответните критерии на академичното изследване – значимост в полето на публицистиката и литературата (или по-точно: в контекста на литературната журналистика); принос в културата; ярко регионално и международно присъствие и влияние и др.

Намирам хипотезите, които докторантът формулира и по които работи, за особено оригинални и този факт дава отпечатък върху цялостния изследователски подход и методология в развиването на дисертационния труд.

И ако първата хипотеза (и нейната под-хипотеза), в нейното уточнение за тематичната връзка на латиноамериканската журналистика и нейната пряка зависимост от политическите и социални промени в обществото на маркираните региони, са логични обосновани като своеобразна форма на изследователската предикция за региона, то вкарването на дамското присъствие (при втората хипотеза) в латиноамериканската публицистика (както го определя авторът), разкрива наистина нов, широк и концептуално нов изследователски хоризонт. Методите на изследването са внимателно подбрани и аргументирани – отново в контекста на главните цели в изследването и тяхната специфика (вкл. и в темпоралните им граници).

В този ред определям:

- Операционалността на избраните методи за изследване за напълно адекватна и приложима;
- Наличието на академична коректност при събиране, обработка и анализ на различните данни в процеса на работа;
- Приносите, които приемам така формулирани в хода на изследването, са значими, валидни и са постигнати на базата на пълна достоверност на материалите, върху които е работил докторантът;
- В хода на работата докторантът демонстрира отлична библиографска и фактологическа осведоменост. Същевременно намирам, че по особено подходящ начин успява да включи собствените си авторски, творчески и изследователски натрупвания по отделните тематични области, плод на неговата професионална работа през годините и доказан академичен опит и афинитет.
- Дисертационният текст е в необходимите изисквания за композиционност. Добре и логично структурирано изследване с уточнението, че общият обем по БДС е около 190 стандартни страници;
- езиково-стиловите качества на изложението са на съответното академично ниво. Не се открива отклонение от книжовните граматични, правописни и пунктуационни норми, с изключение на известен брой несистемни правописни грешки.
- Текстът на автореферата съответства на текста на дисертационния труд.

III. Приноси на дисертационното изследване

Приемам приносите в дисертационния труд, като ги намирам като закономерно следствие от приложения критичен и сравнителен анализ. Те са до голяма степен и в пряка връзка с приложенията на научните постижения на докторанта в неговата професионална творческа, преподавателска и изследователска работа през годините. От същностно значение намирам и богатия му творчески опит, системно натрупван и апробиран в регионите на Южна Америка, които са в изследователския фокус.

В този смисъл оценявам високо и публикациите, свързани пряко и непряко с дисертационния труд.

Като общ извод давам висока оценка на авторското участие в получаването на приносите на дисертационния труд, както и на публикациите по него. Високата ми оценка се базира основно на мултидисциплинарния подход, който успешно прилага докторантът, към концептуално интегриране на изследователската си работа към области (журналистика, литература, образование), в които той активно се изявява на творческо, професионално и академично ниво.

IV. Бележки и препоръки

Нямам критични бележки, въпроси и препоръки, тъй като докторантът се е съобразил с направените такива по време на вътрешната защита.

Нямам въпроси по отношение на съдържанието.

С увереност препоръчвам докторантът да продължи изследванията си в заявените научни области, като продължава да интерферира концептуално проблематиката, апробирайки резултатите, както в академична, така и в различни творчески посоки, където докторантът вече се е доказал като автор.

Една от препоръките ми е докторантът да създаде терминологичен речник, който да се използва широко в образованието и в изследователската дейност, като се опита да изследва термина „литературна журналистика“ в различни контексти, аспекти, теми, герои, вкл. и в концепцията на фалшивите новини, като се правят възможни връзки с основните литературни понятия и пр.

В този смисъл, имам въпрос към докторанта:

1. В хода на изследването си (Пета глава), Владимир Стоичков формулира и анализира редица женски архетипа, които играят ключова роля в латиноамериканската журналистика от т. нар. „бум“ до днешни дни – Жената-обект; жената майка, жената-символ и пр. Същевременно докторантът прави и сравнителен анализ между няколко класически архетипа и тяхното приложение в латиноамериканската журналистика – майката, престъпницата, девойката, прелъстителката и пр.

Същевременно, в днешни дни, все повече се чува тезата, че да бъдеш жена (респ. и журналист) в Латинска Америка, във всеки случай означава да се бориш яростно срещу правилата. Наблюдава се развитието на остър конфликт, чиято драматургия се базира на необходимостта жените да се защитават в полето на равенството, отстоявайки себе си като жени, оспорвайки властта и дневния й ред; да водят неравностойна тежка борба с редица наложени медийни стереотипи, които до голяма степен поддържат статуквото на делегитимация на жената в територии, доминирани от мъжете. Същевременно, сексуалното насилие и тормоза над жените в по-общ смисъл (в частност журналистки) в това полукълбо се превръща в остро дискутирана тема и социално етична рана...

В този ред, въпросът ми е: възможно ли е да очакваме формирането и изкристализирането на нов женски архетип, включително развиващ се и в медийното латиноамериканско пространство? На насилена жена, на жената, която още не се осмелява да говори за системния сексуален тормоз над нея, приет за правило включително и в медиите, в редакциите, където те упражняват професионалните си задължения. Възможно ли е такъв женски архетип да резонира тематично и сюжетно в творческата и професионална тъкан на латиноамериканската литературна журналистика?

V. Публикации и участия в научни форуми

Публикациите на докторанта Владимир Стоичков и участията му в научните форуми са напълно в изискванията на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и звания на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“ и покриват съответно националните изисквания - според чл. 5, т. 5 и са покрити минималните национални изисквания по чл. 63, ал. 1, т. 4 и чл. 69, ал. 3.

VI. Заключение

Категоричното ми заключение е, че представеният дисертационен труд, автореферата и материалите по процедурата отговарят напълно на съответните изисквания към Правилника за условията и реда за придобиване на образователна и научна степен доктор.

Като вземам предвид оригиналността и прецизността на изследването, отличните теоретични знания и аналитични умения на докторанта и постигнатите високи научни резултати, които се отличават с висока теоретико-приложната стойност и коректност, препоръчвам убедено на уважаемото жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ на Владимир Георгиев Стоичков по научна специалност 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Медии и комуникации – Чуждестранна журналистика).

Дата: 06.07.2022

Рецензент:

(доц. д-р Стефан Серезлиев)